

saa lykkelig som ellers; men man vil sandelig ikke leve sig ind deri paa den Maade, at det vil blive en Del af Folkets Retsbevidsthed; det vil det paa ingen Maade blive. Det er overordentlig vanskeligt, selv for dem, der beskæftige sig mere med Lovgivning og Ret end Folk i Almindelighed, at fastholde i Erindringen, hvad det er, der skulde blive undergivet den 3 Aars, den 10 Aars og den 20 Aars Forældelsesfrist, og det vilde for det almene Folk være ganske umuligt at optage dette i Bevidstheden. Nej, jeg tror virkelig, at det maa siges, at paa dette Punkt har det forelagte Lovforslag aldeles afgjort det imod sig, at det er uoptageligt i den almindelige Bevidsthed. — Naar den højtærede Minister finder, at den Grænse, som Udvalget har tilladt sig at foreslaa mellem det, der skulde vedblive at være undergivet 20 Aars Forældelse, og det, der skulde undergives 5 Aars Forældelse, ikke var ganske at billige, at der var meget, som burde tages ind under Forkortelsen, som ikke er taget med, og andet, der skulde udelades, og i første Række nævnde Lejeafgifter, saa vil jeg dog til dette Eksempel tillade mig at sige, at der er en meget væsentlig Forskel paa en Lejeafgift og paa et Regningskrav. Ved Lejeafgiften er Formodning mod, at der er givet Kredit, saaledes at den, der bliver krævet for en gammel Lejeafgift, har langt lettere ved at væge sig end den, der bliver krævet for en gammel Købmandsregning. Men dertil kommer desuden det, at det efter mit og jeg tror at turde sige hele Udvalgets Synspunkt ikke egentlig er det væsentlige at faa nøjagtig afvejet paa Systemets Guldvægt, hvad der skulde være undergivet kortere eller længere Forældelsesfrist, men at det, det kommer an paa, er at faa en Grænse, som foruden at være forsvarelig fra et Lovgivningsstandpunkt er optagelig i den almindelige Retsbevidsthed. Det tro vi at naa ved at opstille Begrebet Regningskrav. Det kan den almindelige Retsbevidsthed tilegne sig, og det er paa dette Felt, at der er en virkelig Trang til en Forandring, medens der uden for disse Forhold ikke har tilkendegivet sig og heller ikke eksisterer nogen virkelig Trang. Den højtærede Minister foretrak saa aldeles afgjort, at Udgangspunktet for Forældelsen skal være Fordrings Forfald og ikke Fordrings Stiftelse, og deri deler den højtærede Minister jo Meening med fremragende og udmærkede Retsteoretikere. Men det kan ikke bebrejdes Udvalget, saa-

ledes som den ærede Minister troede at maatte gøre det, at Udvalget ved den 5 Aars Forældelse har anvendt Forfaldstiden som Udgangspunktet, men ved den 20 Aars Forældelse har anvendt Stiftelsestiden som Udgangspunkt. Sagen er, at Udvalget tilraader Tinget overhovedet at begrænse denne Lovgivning til Regningskrav, og naar man begrænser Lovgivningen alene dertil, saa er det vel foreneligt dermed, at man paa dette Omraade ogsaa tager denne Reform med, nemlig Forandringen af Udgangspunktet, medens man, hvor man lader det bestaaende være uberørt i Henseende til Hovedspørgsmaalet, Aaremaalet, ogsaa lader det uberørt i Henseende til det andet Spørgsmaal. Jeg synes ikke, at denne Indvending har nogen Vægt eller er berettiget. At den højtærede Minister ikke kan afvinde Udvalgets Forslag nogen Interesse, beklager jeg i høj Grad, jeg vil ret ønske, at han en Gang vil kunne det. Men naar den højtærede Minister omtaler Forslaget som Udvalgets Flertals, saa tillader jeg mig at gøre opmærksom paa, at det er det samlede Udvalgs, at det er Medlemmer af alle Partier, der stille det. Forslagene og deres Begrundelse bliver jo hverken daarligere eller bedre derved, men Forslagenes Brugelighed faa alligevel en Formodning for sig derved, at de have vist sig plausible for mere end en ensidig Betragtning. Jeg tillader mig vedvarende at anbefale de af Udvalget stillede Forslag.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag under Nr. 1 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 772)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 2 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 772)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere.